

Βρεθήκαμε στη μεγαλειώδη Ιταλική απεργία για την Παλαιστίνη & μεταφέρουμε εικόνες, ήχους & ανάλυση (vid)

Στην Ιταλία οι εργαζόμενοι πραγματοποίησαν γενική απεργία—αλλά αυτή τη φορά το ζήτημα δεν αφορούσε τα πολύ άμεσα δικά τους συμφέροντα. Απέργησαν για την Παλαιστίνη. Απέργησαν για να σταματήσει η πρώτη γενοκτονία του 21ου αιώνα. Κι εμείς βρεθήκαμε εκεί: στην απεργία και στις διαδηλώσεις της, για να μεταφέρουμε το κλίμα και να εξηγήσουμε πώς συνέβη αυτό το φαινομενικά παράδοξο—μια εργατική τάξη της Δύσης να μη κοιτά το δικό της μερικό «συμφέρον», και ένα εργατικό κίνημα που έδειχνε πεσμένο να αναγεννιέται, όχι για μισθούς, αλλά διεκδικώντας να σταματήσει ένας πόλεμος που γίνεται φαινομενικά μακριά από εδώ. Μακριά από τη Δύση.

Μιλήσαμε με τον Βιντσέντζο Μακαρόνε, ερευνητή και απεργό, μέσω του σωματείου του στο πανεπιστήμιο, ο οποίος μας εξήγησε την κατάσταση που διαμορφώνεται. Ο Βιντσέντζο εξηγεί πώς το κάλεσμα για απεργία ήρθε «από τα κάτω», μέσα από τα σωματεία βάσης, και πώς η κινητοποίηση είχε αναπάντεχη επιτυχία τόσο στη συμμετοχή όσο και στον δρόμο. Οι διαδηλωτές επιδίωξαν—και σε πολλές περιπτώσεις πέτυχαν—να μπλοκάρουν ροές και παραγωγή, κλείνοντας περιφερειακούς και κόμβους εμπορευμάτων. Στο Μιλάνο, η διαδήλωση προσπάθησε να μπλοκάρει τον σιδηροδρομικό σταθμό· η αστυνομία επιτέθηκε, έγινε εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων και ξέσπασαν συγκρούσεις. Οι εργάτες—Ιταλοί και μετανάστες—ασκούν έντονη κριτική στην Ιταλική κυβέρνηση για τη στάση της και ζητούν να σταματήσει η γενοκτονία, να επιβληθούν κυρώσεις, να διακοπούν οι ροές εμπορευμάτων προς το Ισραήλ και να εφαρμοστεί εμπάργκο. Ο Βιντσέντζο μιλά επίσης για τον κατακερματισμό του ιταλικού συνδικαλιστικού κινήματος και σημειώνει ότι πριν λίγες μέρες διοργανώθηκε μια διακλαδική απεργία για την Παλαιστίνη μετά το κάλεσμα της CGIL (η πιο αριστερή από τις τρεις τριτοβάθμιες συννομοσπονδίες). Το συγκεκριμένο κάλεσμα παρότι ήταν διασπαστικό προς την απεργία της Δευτέρας, δεν φαίνεται να μείωσε πραγματικά την δυναμική της.

Πήγαμε με τον Βιντσέντζο με σε μια εργατική—και καθολική—γειτονιά της Φλωρεντίας, σε μια ηχηρή διαδήλωση (“noisy demonstration”) με χιλιάδες ανθρώπους, μουσική και συνθήματα για την Παλαιστίνη. Ήταν η τελευταία στάση μιας ολόκληρης μέρας κινητοποιήσεων: από τα μπλοκαρίσματα περιφερειακών δρόμων και ροών εμπορευμάτων, μέχρι τις μεγάλες πορείες και τις συγκρούσεις στο Μιλάνο. Στο βίντεο που ακολουθεί, μεταφέρουμε εικόνες, φωνές και επιχειρήματα για το τι ακριβώς συμβαίνει σήμερα στην Ιταλία και πώς ο κόσμος της εργασίας επιχειρεί να μετατρέψει την

αλληλεγγύη σε υλική δύναμη και την υλική δύναμη σε αλληλεγγύη.

Αφήνουμε την Ιταλία, αφήνουμε το βίντεο με μια όμορφη στιγμή: όταν χιλιάδες φωνές ενώνονται για να τραγουδήσουν το *Bella Ciao*, το γνωστό αντάρτικο αντιφασιστικό τραγούδι, και ταυτόχρονα οι εργάτες κρύβουν κυριολεκτικά τον ουρανό ανεμίζοντας εκατοντάδες παλαιστινιακές σημαίες.